

Bencsik András: Három a magyar igazság

2014 május 19. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Harmadszor iktatta be miniszterelnöknek a Magyar Országgy?lés Orbán Viktort, aki a választóktól másodszor kapta meg ehhez a demokratikusan adható legnagyobb felhatalmazást, a kétharmadot.

Az új kormány egy rendkívül sikeres ciklus után, tartós támogatás birtokában kezdheti meg munkáját: Magyarország újraélesztését köve?en az ország felzárkóztatását Európa fejlett… mihez is?

Hát nem Kolbászos Koncsíta Európájához.

Az biztos.

Aki nem látta volna, annak összefoglalva: a közszolgálati televíziózás szégyene volt az 59. Eurovíziós Dalfesztivál minapi dönt?je, amit egy 25 éves, szakállas, magamutogatóan homoszexuális osztrák, bizonyos Thomas Neuwirth, m?vésznevén Conchita Wurst (magyarul kb. Kolbászos Puncika) nyert meg az egészséges európai emberek ?szinte megrökönyödésére.

Hogy ennek mi köze van a közszolgálatisághoz, az felderíthetetlen, de nem is érdekes azon kérdés fényében, hogy e jelenségnek mi köze van az Európához. Mert ha van köze, akkor ebben az Európában nekünk nem sok babér terem most, hogy másodszorra is kétharmaddal jutalmaztuk a nemzeti öntudatra, az emberi léptékekre, az egy férfi és egy n? életszövetségére alapozott családra, a kereszténydemokrata értékrendre, az isteni és emberi dimenziók harmóniájára, a patriotizmusra, valamint a szeretet és összefogás erejére épít? civilizációs stratégiát.

A jelenség nem magánügy, bár talán hiba volna Európa végromlását látni benne – másfel?l lazán és megenged?en a közszolgálati televíziózásban ragályszer?en elterjedt buzeráns maffia elhamarkodott er?demonstrációjának tartani –, ugyanis Kolbászkát (maradjunk e névváltozatnál) a gy?zelmet köve?en fogadta az osztrák elnök. Hopp, ez már történelem. Nekünk sokáig komplexusunk volt az osztrákokkal, mert nem elég, hogy évszázadokig elnyomtak és kifosztottak bennünket, de a második világháborút köve?en gyorsan gazdagabbak lettek nálunk. Hát ennek most már vége. Ha egy osztrák mostantól arcoskodna, hogy ?k mennyivel fejlettebbek, gazdagabbak stb. nálunk, csak annyit mondjunk neki szelíden, hogy Conchita Wurst, és kacsintsunk hozzá, hadd egye a fene a szégyent?l a sógort.

Hogy e szerencsétlen nyomorult gy?zelme nem a nyitottság, az elfogadás és a liberális tolerancia diadala volt, azt megrázó könyörtelenséggel leplezte le a gondosan kiválogatott és m?-önfeledten viháncoló közönség dühödt füttye, amikor a n?ies, remekül énekl? orosz ikerpárt (igazi lányok) vagy az általuk képviselt Oroszországot említette a m?sorvezet?. Mert az Oroszország típusú ördögöt gy?lölni kell abban a szektában, amelyik e vidám

vasárnapon a tolerancia jegyében énekversenyt rendezett? Most akkor van tolerancia vagy nincs? Vagy csak egy irányban van tolerancia, és nem mindenkinek?

Jelkép erej? volt, hogy szénné égtek az egyébként fullasztóan amerikai közegben a görcsösen öntudatos franciák, akik egy ma már alig ismert francia képregény, a Tin-Tin újraértelmezésével lettek az utolsók, vagy a lengyelek, akik egy amerikai stílusú számot a hajdani NSZK-s félpornók stílusában dobtak fel nagymell?, köpül? lányokkal, jelezvén, hogy a n?ies n? ebben az Európában csak ribanc lehet, mert íme, itt az új ideál, a girhes, szakállas rusnyaság…

Hát, ebben a közegben gy?ztünk mi itthon hatalmasat a választáson, s ami azt illeti, tényleg nagyon nem mindegy, hogy kit küldünk ki az Európai Parlamentbe, hogy se hazaárulók, se pimasz idióták ne képviseljenek bennünket ott.

Bencsik András

Demokrata, 2014/20. szám, május 14.

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló